

MROCZYĆ SIĘ (2) *vb impf*

mroczyć się *a. mrocić się* (2).

o *prawdopodobnie jasne (tak w mrok)*.

praes [2 sg mroczysz się.] ◇ 3 sg mroci się [*w tym błędnie: mrocz się (1)*] (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s. v. mroczyć.

1. *Ściemniać się, chmurzyć się, zmierzchać się; adnubilare Calep (2)*; Es wird finſter. Będzie ciemno. Et, Mroci się. Tenebrae fiunt. *Calag* 182b; Adnubilo, Trüb/ wolckechtig oder finſter Wetter werden. – Mroczlię. *Calep* 26a; [mroci lię Tenebrascit, noctescit, vesperascit. *Volck* L114].

2. [*Zasępiac się, smutnieć: cur concidit facies tua? przecz czy ſpadlo thak oblicze/ albo przecz ſe mroczyſz/ nazemye patrzyſz TomZbrudzBrul Gen 4/6.*]

TZ